

Jerzy Janc ps. „Walerian” urodził się 15 kwietnia 1927 roku w Radomsku, w rodzinie Jana i Marianny z Zielińskich. Przed wojną był zastępowym w 146 Mazowieckiej Drużynie Harcerzy. Ukończył Szkołę Powszechną we Włochach, zdał egzamin do Gimnazjum i Liceum im. Stanisława Staszica w Warszawie. Podczas okupacji kontynuował naukę na tajnych kompletach, uczestniczył również w kursach, zorganizowanych przez PCK i OSP.

Jesienią 1941 roku zorganizował konspiracyjny zastęp, a od wiosny 1942 roku pełnił służbę w Szarych Szeregach. Założony przez Niego zastęp rozrósł się w drużynę „Zawiszy”. Wiosną 1943 roku powstał samodzielny Rój „Włochy”, skupiający 5 drużyn, a w marcu 1944 roku – liczący 12 drużyn Proporzec „Victoria”, kierowany przez niepełna 16-letniego podharcymistrza, kaprala podchorążego „Waleriana” – absolwenta „Szkoły za Lasem” i „Agrykoli”. Harcerze prowadzili nasłuch radiowy, brali udział w kolportażu prasy podziemnej i małym sabotażu, nieśli pomoc ludności wysiedlanej z Warszawy.

16 września 1944 roku Jerzy Janc został wywieziony do KL Auschwitz wraz z blisko 5 000 mieszkańców Włoch. Zmarł z wycieńczenia w KL Flossenbürg, 22 kwietnia 1945 roku. O Jego życiu i dokonaniach przypomina tablica, umieszczona w stołecznym kościele pw. Św. Teresy od Dzieciątka Jezus.